

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatvs Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

5. Qualiter in Sanctitatis gratiâ proficiens ad nouam Corbeiam docendi
causâ destinatus sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

nimiūm tristabatur, ex salute pueri mœstiā
tiam sui teleuaret animi. His itaq; & alijs quā
plurimus Reuelationibus atque Visionibus
vir Dei cœlitus inspiratus, quantā inter vos
Postmodum Sanctitatis gratiā ac bonitatis
excreuerit, vestrorum qui tunc affuēte testi-
monio melius comprobabitur. Nobis autem
ea quæ apud nos gesta sunt narrare cupienti-
bus, primò indagandum videtur propter eos
qui huius rei forrè minus conscij sunt, qua oc-
casione à loco stabilitatis suæ huc secesserit,
& cùm apud nos Deo oblatus sit, ibi que obe-
dientiam promiserit, quo instinctu ad has
partes emigrauerit, atque ad Episcopatus of-
ficium apud nos sublimatus sit. Hoc autem
ideò scribere necessarium duximus, ne fortè
aliquis leuitati assignet, quod vir Dei diuinæ
compunctionis instinctu, & peregrinationis
amorem, pro salute animarum suscepit.

CAP V T V.

*Qualiter in Sanctitatis gratiā proficiens ad nouam
Corbeiam docendi causā destinatus sit.*

Cæptum est itaque olim in his partibus,
videlicet Saxonie, Monasterium fieri,
quod auctoritate & magisterio Sanctitatis
vestræ, & primò fundatum, & succedenti
tempore Deo donante feliciter consumma-
tum est, nomenque mutuatum à loco habi-
tationis vestræ accepit, ut vocaretur Noua
Corbeia. Ad hunc ergo locum Dei famulus

vnā

vna cum alijs fratribus vestris primo directus est, vt inibi officio fungeretur docendi. In qua re ipse per omnia tam probabilis & acceptus inuentus est, vt omnium electione publicè quoque in Ecclesia Verbum Dei populis prædicaret. Sicque factum est, vt eiuldem loci ipse primus, & Magister Scholæ, & Doctor fieret populi.

CAPUT VI.

De conuersatione Heroldi Regis, & qualiter ipse
S. Ansgarius & Audbertus ad partes Danorum
directi sunt.

POst hæc verò contigit, vt Heroldus quidam Rex, qui partem tenebat Dano-^{Heroldus} rum, ab alijs ipsius Prouinciae Regibus, odio ^{Rex Dan-} & inimicitia conuentus, Regno suo expulsus ⁷³³. sit. Qui Serenissimum adiit Imperatorem LHudovicum, postulans vt eius auxilio vt mereretur, quod Regnum suum denuo euindicare valeret. Qui eum secum detentum, tam per se, quam per alios ad suscipiendam Christianitatem cohortatus, quod scilicet inter eos ita maior familiaritas esse posset, populusque Christianus iphi ac suis prioritati voluntate in adiutorium sic veniret, si vterque unum Dominum coleret. Tandem gratia diuina tribuente ad fidem conuertit, & sacro Baptismate perfusum ipse de sacro Fonte suscepit, sibiique in Filium adoprauit. Quem cum iterum ad sua remittere vellet, vt eius auxilio

D 5

mus